

[Helge Larsen.]

arter og større mængder af danske varer har fundet vej til USAs marked.

Men det er også en kendt sag, at danske landbrugsvarer støder på vanskeligheder i form af told og i form af kvantitative restriktioner på det amerikanske marked, og at danske industrivarer møder vanskeligheder i form af væsentlige toldsatser. Mit parti håber, at man fra amerikansk side både i gensidighedens og den frie vareudvekslings interesse vil bestræbe sig på en liberalisering af importen af både landbrugs- og industrivarer.

Mit parti tilslutter sig også helt og fuldt og ønsker at understrege det af den højtærede udenrigsminister udtrykte ønske om, at de beskyttelses- og subsidieringstendenser, som har været fremherskende i de senere år vedrørende skibsfart og luftfart, må blive bekæmpet, så at der sikres skibsfart og luftfart en større frihed end den, der hersker i dag. Vi har i den allersidste tid set tendenser i USA til yderligere restriktioner over for dansk skibsfart. Vi beklager stærkt disse tendenser, og de må give anledning til overvejelser i det udvalg, som vil blive nedsat.

Hvad Danmark og dansk erhvervsliv ønsker, er ikke særfordele, men blot adgang til at prøve sin konkurrenceevne på lige vilkår. En liberalisering af USAs politik på disse områder vil ikke alene være i overensstemmelse med ånden i den traktat, vi nu skal ratificere, men vil også være på linje med bestræbelser, som omdannelsen af OEEC til OECD er et så lovende udtryk for. OEEC blev til i forbindelse med Marshallhjælpen, som vi skylder USA tak for. Nu da vi er økonomisk på fode, er det den størst mulige grad af gensidig frihed i handel, skibsfart og luftfart, der skal videreføre, hvad Marshallhjælpen lagde grunden til, nemlig den naturlige vareudveksling mellem vore to lande.

Kai Moltke: Det er jo efter de bemærkninger, der allerede er faldet fra tidligere ordførere, temmelig tydeligt, at det forslag til traktat, som vi her står over for, om ikke indeholder tvivlsomme bestemmelser, så i alle tilfælde i høj grad kunne trænge til supplement. Og ét spørgsmål er for mig lidt ufatteligt: hvorfor den høje regering,

når en aftale af denne art har kunnet vente på bordet siden 1951 — for aftalen her bærer jo endnu det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts underskrift fra den tid, da han var udenrigsminister — så vælger netop dette øjeblik til ratifikation. Karakteristisk kan det måske siges at være for forholdet mellem de to lande, at der 10 år efter så at sige ikke er indføjet én praktisk omformulering, sikret én eneste mulighed for de forbedringer på forskellige områder, som samtlige ærede ordførere i dag har fremhævet i deres taler som noget, der skulle indføres i praksis mellem de to lande. Jeg kan derfor for mit vedkommende ikke indse, at det skulle have særlig hastværk med at få denne traktat igennem netop nu. Vi står jo i amerikansk politik over for en af disse skiftene heste, hvor ingen endnu ved, hvor den nye hest løber hen. Vi kender, hvad Amerikas foregående regering har gennemført, og vi kender utilfredsheden dermed. Vil det ikke være klogt måske at se, om man ikke kunne komme til nogen forhandling, til nogen meningsudveksling over uklare punkter med det ny styre, der nu den 20. januar træder til i Amerika?

Kendsgerningen er faktisk den, at alle ordførere er betænkelige ved den udvikling, der hidtil har været i handelspolitikken mellem os og De Forenede Stater. Der er for det første forholdet mellem import og eksport, forholdet 1 : 3/4. Og dette, at vi ikke når højere op i vor eksport, hænger sammen med, som fremhævet af den højtærede udenrigsminister, at der lægges ganske væsentlige hindringer i vejen for dansk landbrugseksport og told på væsentlige dele af danske industrivarer. Der er endvidere det, at gud og hvermand i denne sal er utilfreds med subventionerne og behandlingen af skibsfarten. Galt er det også med luftfarten. I virkeligheden siger de forskellige ordførere, samtidig med at de takker for det, som skete for 10 år tilbage, at man føler sig dårligt behandlet i det gensidige samkvem. Men når tingene ligger sådan og man, som det bliver sagt her, skal sige sandheden til sine venner, var det så ikke rimeligt, at man under den nye kurs, som grundlaget nu lægges for, kom ind på nogle af de spørgsmål, som her har været fremdraget, og prøvede, om man ikke kunne nå videre? Det ærede medlem hr.